

Anders Arhammar

Den bästa medicinen

I spegeln på morgonen slänger jag snabbt en blick på mitt bröst, där jag har en liten röd fläck som vuxit till sig den senaste veckan. Det har blivit ett sår mitt i fläcken, men nu har det blivit en sårskorpa på den och det känns som om jag behöver hålla lite koll på den Röda Fläcken.

Det får bli mitt projekt.

Jag upptäckte den Röda Fläcken i förra veckan när jag såg att jag tappat min halskedja som hängt med i alla år.

Jag får kalla det för mitt lilla hudcancerprojekt, som en sorts besvärjelse, och sen måste jag gå och leta ut en ny halskedja nästa vecka, för halskedjor är lika goda projekt som röda växande fläckar är dåliga.

Får jag fantisera tillräckligt länge så kan jag nog, rent hypokondriskt alltså, få för mig att det är en hastig självspri-dande lepra som stirrar emot mig där i morgonspegeln, en vansinnigt galopperande giftig struma, ett okänt spetsigt eksem med förgiftningsbenägenhet, en grym exploderande inflammation som

man inte ska leka med, en infektion av sällan skadat slag som får sjukhussju-kan att likna en värta.

Den Röda Fläcken är början på den böldpest som kommer att härja hela 2000-talet och få sitt namn efter mig, när jag väl blir hittad i den framtida virusforskningen.

Jag måste ha en ny halskedja, min hals är inte van vid att vara naken.

När Hannes kommer in genom dörren och ropar på morfar blir min Röda Fläck inget annat än – en röd fläck.

Hannes är 3 år och har varit i Finland, och han säger att han har saknat mig.

Jag har saknat honom också.

Hannes har en fantasi som bubblar och rinner över, en fantasi som smittar av sig och lockar fram kreativiteten, om man så vill. Vi leker väldigt bra.

Lillasyster Hilda är inte så gammal än, hon leker inte utan tittar bara förundrad, kanske lite road, på Hannes och vad han gör. Och sen somnar

hon på morfars arm, vaknar så fort hon blir nerlagd men somnar snabbt om i famnen igen.

Så, där får hon väl vara då, som ett snusande halsband nära min hals, trots att armen värker och domnar lite.

Och som sagt, min hals är inte van vid att vara naken.

När jag senare på dagen går förbi spegeln i hallen för att vinka av barnbarnen kollar jag snabbt in fläcken, men kan inte hitta den riktigt. Jo, nej, jo kanske, en liten rodnad bland allt annat. Men förbättringen är markant, dagens besök var tydligen medicin av allra bästa märke.

Men vad är det för plita därintill? Hmm, ser ut att vara början på en springande amputeringsfeber med giftig utgång. Ser farligt ut. Verkligen farligt.

Måste ringa Hannes och Hilda, här behövs en dos av den bästa medicinen imorgon också.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Anne Carlsson Skattkärr

1:e vice ordförande

David Magnusson Offerdal

2:e vice ordförande

Bo Jonsson Hägersten

Ledamöter

Suzanne Ahlkvist Enköping
Bertil Eklund Långshyttan
Margreth Halvarsson Partille
Sara Hjalmarsson Linköping
Christina Stenström Solna
Greta Thorén Norrköping

Ersättare

Claes Stjernström Tyresö
Anna Schéle Kristianstad
Margaretha Börjegård Gräddö
Kurt Jörgensen Dals Rostock

Förbundssekreterare

Jan-Olov Söderberg

Revisorer

Jan Nyström, aukt revisor
Lena Öst
Lars Bertil Olsson
Rolf Ström

Ersättare
Steinar Walsö-Kanstad

Valberedning

Kjell Nyholm ordförande

Gerd Mahl Nilsson
May Britt Brätner
Lars Oscarsson
Gun Lingberth

Ersättare
Anna-Lisa Hörnfeldt
Lars Eric Magnusson